

ПРОТОКОЛ

№ 319

гр. Варна, 26.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Д.а

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Г. Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
и прокурора М. Н. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Г. Н. Грънчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233000600248 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:15 часа се явиха:

Жалбоподател-подсъдим **П. Д. П.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.С. Н. Т.** от **АК – ШУМЕН**, надлежно упълномощена и приета от съда от преди.

Частните обвинители **А. Н. К. и М. К. К.**, редовно призовани, не се явяват. Не се явяват и техните повереници **адв.П. С. С. и адв.Н. Н. Д.** от **АК – СОФИЯ**, редовно призовани.

Постъпила е молба на 25.10.2023 година от частните обвинители А. К. и М. К. чрез адв.П. С. от АК – София, като повереника уведомява състава на въззивната инстанция, че няма възможност да се яви в днешното съдебно заседание и не възразява делото да се гледа в тяхно отсъствие, респективно да се даде ход на делото, изразили са становище, че няма да сочат други доказателства, нямат доказателствени искания, т.к. намират, че делото е изяснено от фактическа страна. Правят искане, ако се даде ход на делото по същество, да се потвърди така постановената присъда.

За **Апелативна прокуратура – Варна** се явява прокурор Г..

ПРОКУРОРЪТ: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

АДВ.Т.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ГРЪНЧЕВ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ.Т.: – Уважаеми Апелативни съдии, поддържам изложеното в жалбата и допълнението към нея, така както сме го визирали в двете допълнения.

В жалбата и допълнението към нея подробно съм изложила аргументите си защо присъдата е неправилна и къде е нарушението на материалния и процесуалния закон.

В обобщение, относно изводите на първоинстанционния съд за субективната страна на деянието ще отбележа само, че формално да водача на автобуса е нарушил разпоредбата на чл.16, ал.1 от ЗДвП, но пресичането на непрекъснатата линия от него е в резултат на неправомерните действия от водача на лекия автомобил, който е навлязъл в лентата за насрещно движение и се е движил около 30 м срещу насрещно движещия се автомобил след което рязко е свил, и то в опасната зона на водача на автобуса. Това е доказано от трите експертизи, които са поискани, първата в ДП, а другите две в съдебното производство, че времето, за което водача на автобуса е трябвало да реагира на тази опасност, предизвикана на водача на лекия автомобил на пътя е в рамките от 0.1 секунда до 1 секунда е определено времето, което макар и с тази разлика е крайно недостатъчно за да предприеме каквито и да са действия от страна на водача на автобуса.

Както казах изготвени са три експертизи, първите две - Шуменската и Варненската са категорични, че високата скорост и безконтролното движение на лекия автомобил е единствената причина за настъпването на ПТП и удара е бил неизбежен.

Единствено русенската експертиза хипотетично приема, че има един единствен вариант в сферата на предположението за избягване на удара и той е ако автобуса не се е отклонил в ляво за да избегне челния удар, продължи да се движи в неговата лента и то плътно в дясната ѝ част за движение срещу лекия автомобил и с установената скорост на движение на двата автомобила би се избегнало ПТП. Но това е хипотеза, само в сферата на

предположенията, предвид на това, че водача на автобуса е реагирал на първата опасност движението на лекия автомобил срещу него. В продължение на около 30 м водача на автобуса не е могъл и не можел да предположи, че ще последва рязко изменение на траекторията на движение на лекия автомобил за връщането му в неговата лента. Още повече и за по-малко от секунди да съобрази габаритите на двете ППС и размера на неговото пътно платно.

Ето защо избирането на този вариант на действие от страна на подсъдимия не може да бъде вменено в отговорност и да бъде свързано с настъпването на обществено опасните последици. Не само защото лекия автомобил се е движил 30 м насреща срещу него, при това с два пъти по-висока скорост за движение от разрешената, а и защото заобикалянето на препятствието чрез завиване в ляво е била единствената възможност за отклоняване на автобуса предвид това, че в дясната страна на платното за движение на автобуса е имало остров с бордюр, който и трите експертизи казват, че не е можело водача на автобуса да се отклони в дясно.

По тези съображения деянието е несъставомерно, с действията си подсъдимия П. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението от общ характер по чл.343, ал.1, б.в, вр.чл.342, ал.1 от НК.

Ако сметнете все пак, че са налице основания да се приеме, че е налице престъпление по чл.343, ал.1, б.в, вр.чл.55, ал.1, т.1 от НК моля съобразявайки ТР № 1/13.04.2023 година на ВКС да постановите решение, с което да измените присъдата като я отмените в частта, в която на подсъдимия П. е наложено наказание на основание чл.343г от НК, вр.чл.37, ал.1, т.7 от НК, с което е лишен да управлява МПС за срок от шест месеца.

Моля за решение в този смисъл.

ЖАЛЪ.ПОДС.П.: - Аз като пряк участник мога да кажа само, че нямаше абсолютно никакво време, всичко беше много изненадващо, той летеше буквално срещу мен и това, което аз съм направил съм го на правил дори неумишлено, а инстинктивно, рефлексивно.

Съжалявам за станалото, не съм търсил такъв изход от ситуацията, но стана изключително бързо, в рамките на 1-2 секунди.

Този район го познавам, минавам месеци наред всеки ден по два пъти от

там и най-важното е да запазя живота на децата, които са зад мен, това е ученически автобус.

И пак подчертавам всичко е инстинкти и рефлексии, за такова време няма просто време за мислене. Всичко беше изключващо се, зад мен камион, отстрани препятствия, срещу мен летяща кола.

Не знам човешко същество би могло да намери по-добър изход, той не е добър, не го желая, не съм го искал но така се получи, ситуацията е такава, за много, много кратко време, секунди.

ПРОКУРОРЪТ: - Уважаеми апелативни съдии, аз считам, че жалбата е неоснователна, а присъдата на първоинстанционния съд е правилна, законосъобразна и справедлива.

Считам, че фактическата обстановка е правилно изяснена, установена по предвидения в НПК ред, подробно и посочена в мотивите към първоинстанционния акт, механизма на деянието е изцяло изяснен, фактологията е изведена на база на правилен и задълбочен анализ на заключенията на приетите по делото три АТЕ, двойна от ДП, тройна и съответно арбитражна в хода на първоинстанционното производство и най-вече считам, че е заключението на арбитражната експертиза кореспондира с писмените и гласни доказателствени средства поради което и правилно първоинстанционния съд му е послужила тази експертиза за да изведе своите правни изводи.

Не споделям като идентичен случай, посочен в допълнението към въззивната жалба на защитата на подсъдимия, фактическата обстановка в случая на Окръжен съд - Кюстендил, считам, че е напълно различна, касае се навлизане от дясно на АТБ, прието от съда като препятствие. Окръжен съд - Кюстендил е приел, че е налице спасителна маневра, което пък е отречено от Апелативния съд, който пък е приел, че в случая не е налице пряка причинно следствена връзка между нарушението по чл.16 и съставомерния резултат.

В настоящия случай считам, че не е налице спасителна маневра, но за сметка на това пък считам, че е налице пряка причинно следствена връзка между нарушението по чл.16, ал.1 от ЗДвП и настъпилото ПТП.

Не смятам, че подсъдимия може да претендира, че неговото поведение не е причина за ПТП след като по делото е безспорно установено, че е

управлявал автобуса в нарушение на ППЗДВП и това нарушение считам, че е в пряка връзка с резултата.

От заключението на арбитражната експертиза се установява, че подсъдимия е имал ясна видимост около 200 м и е могъл да забележи лекия автомобил, който към него момент се е движил в предназначената за него лента за движение. Пак там е изведено, че ако подсъдимия е продължил да се движи в своята лента за движение превозните средства са щели да се разминат без удар. Т.е. считам, че правилно е изведен от първоинстанционния съд извод, че подсъдимият е могъл да предотврати ПТП при условие, че не е навлязъл в пътната лента за насрещно движение.

Считам, че въпреки, че пострадалия, това е безспорно установено и никой не го оспорва, е управлявал лекия автомобил със скорост по-висока от разрешената, не е контролирал наистина постоянно автомобила, най-вероятно е заспал и е навлязъл в лентата за насрещно движение, но допуснатите от него нарушения не биха довели до настъпилия съставомерен резултат, ако всъщност подсъдимия не беше създал опасност за движението с предприетото от него навлизане в насрещната лента за движение, като по този начин е нарушил правилата за движение. Поради това не мога да се съглася, че нарушаването на правилата за движение от пострадалия е единствена причина за настъпване на ПТП.

Намирам за правилни изводите на първоинстанционния съд за съпричиняване на вредоносния резултат при установена причинно следствена връзка между нарушаване на правилата за движение от страна на подсъдимия и настъпилия удар между превозните средства в резултат на който е настъпила и смъртта на пострадалия.

Т.е. разчитайки фактическата обстановка аз считам, че е налице пътна ситуация, при която каузален принос към съставомерната последица се открива в поведението и на двамата водачи и това е така, защото нееднократно в съдебната практика е изяснявано, че в принципен план спасителната маневра е неправомерна, т.к. всяко отклонение на автомобила от праволинейното му движение е в състояние да създаде рискова ситуация, среда за останалите пътни участъци.

В конкретния случай, с оглед внезапното изменение на пътната ситуация, предизвикано действително и това не се оспорва от неправомерното

поведение на пострадалия, водача на автобуса, на5шия подсъдим е съществувало задължение незабавно да задейства спирачната система, което всъщност не е сторено. При изпълнение на това задължение и продължаване на автобуса в неговата собствена лента за движение превозните средства са щели да се разминат без удар, така както е установено и от заключението на арбитражната експертиза, затова считам, че всъщност противоправното поведение по ЗДвП на подсъдимия в настоящия случай се явява необходимата причина без която съставомерния резултат практически е невъзможен.

В настоящия случай считам, че не може да се приложи разпоредбата на чл.15 от НК до колкото за освобождаване на дееца от наказателна отговорност по този текст е необходимо той да не е допуснал нарушение на ППЗДвП, каквото всъщност е било допуснато.

В основната си част, считам, че присъдата също е законосъобразна и справедлива, съдът е отчел поведението на пострадалия като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, поради което е отмерил наказание от шест месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено за срок от три години, също в размер три години и 6 месеца е отмерил и наказанието лишаване от правоуправление. Считам тези наказания за справедливи.

По всичко изложено считам жалбата за неоснователна и моля да оставите първоинстанционната присъда като правилна, законосъобразна и справедлива да потвърдите.

АДВ.Т.: /реплика/ – В никакъв случай не мога да се съглася, че става въпрос за спасителна маневра. За да има спасителна маневра трябва да няма смъртен резултат, такава е практиката на съдилища. Ние такова нещо въобще не сме казвали и не твърдим. Ние говорим, че тук, в случая субективния елемент за извършване на деянието го няма и поради това е несъставомерно обвинението и съответно наложеното наказание по този член.

Текста на чл.16, ал.1 от ЗДвП не е императивен, той дава възможност на водачите на МПС като навлязат в другата лента да изпреварят дадено ППС или да заобикалят препятствие. В случая тук става въпрос за инцидент, за препятствие, което се появило на пътя на подсъдимия, който е трябвало да

вземе решение в рамките на 1 секунда какво да направи, не може надясно, защото има бордюр. Не е вярно и трите експертизи казват, че в този момент и толкова кратко време не може да се задейства спирачната система на това МПС и в случая не е можел да спре автомобила. Единствената възможност когато е била първата опасност движението на лекия автомобил срещу него е било да мине в лентата за насрещно движение и то добре, че и там е нямало друго МПС, което да има отзад, защото тогава наистина би се получило нещо по-ужасно.

Именно по тези съображения ние считаме, че е несъставомерно деянието по чл.343, ал.1, т.в от НК.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ЖАЛЪ.ПОДС.П.: - Потвърждавам това, което каза моя адвокат. Наистина времето беше много малко.

Съжалявам за стореното, което стана, за ситуацията, която стана, но не се признавам за виновен.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

След тайно съвещание съставът на въззивната инстанция прецени, че делото следва да бъде допълнено с допълнителни доказателства и в частност е наложително да бъде извършен допълнителен разпит от настоящата инстанция на вещите лица, изготвили арбитражната експертиза. Това налага да бъде отменено определението на съда, с което е обявено за решаване делото, респективно е даден ход на делото по същество, а в следващото съдебно заседание да се допусне въззивно следствие в хода на което ще бъдат разпитаните вещите лица по арбитражната експертиза в лицето на инж.Г., доц.д-р инж Л. и доц.д-р инж. К. и тримата вписани като вещи лица в списъка на Окръжен съд – Русе.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението, с което е обявено за решаване ВНОХД № 248/2023 година, както и в частта по даване ход на делото по същество и **ВЪЗОБНОВЯВА** същото.

ДОПУСКА провеждане на въззивно съдебно следствие, **ДОПУСКА** допълнителен разпит на вещите лица по тройната арбитражна АТЕ, допуснатата

от първоинстанционния Шуменски окръжен съд.

ОТЛАГА И НАСРОЧВА производството по делото за **30.11.2023** година в **11:00 часа**, за която дата и час подсъдимия и неговия защитник са редовно уведомени от съдебно заседание.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ частните обвинители и техните повереници, както и трите вещи лица и Апелативна прокуратура - Варна.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:00** часа.

Председател: _____

Секретар: _____